

Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία

Από: ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ <odontsf@gmail.com>
Αποστολή: Τρίτη, 23 Ιουλίου 2024 6:49 μμ
Προς: Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία
Θέμα: Καταγγελία για παράνομο αποκλεισμό από διαγωνισμό ΑΣΕΠ
Συνημμένα: ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ.pdf

Υπ' όψιν της νομικού συμβούλου της Ε.Ο.Ο. κ.Παπαδήμα

Καλησπέρα

Σας επισυνάπτουμε συμπληρωματική γνωμοδότηση της καταγγελίας του μέλους του Συλλόγου μας κ.Κολοκυθά Ανδρέα για παράνομο αποκλεισμό από διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Φ38
67

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΣΑΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

ΔΙΟΝΥΣΗ ΚΑΡΟΥΣΟΥ – ΦΙΛΙΠΠΟΥ επ. Καθηγήτῃ Νομικῆς Σχολῆς

Δικηγόρου στον Άρειο Πάγο

Μεσολογγίου 26, Άλιμος Αττικής, Α.Μ. 1909/ΔΣΠ

ΘΕΜΑ:

Η πρόσθετη εμπειρία για τους ελεύθερους επαγγελματίες, που θεσπίζεται στην υπ' αριθμ. πρωτ. Γ4Β/Γ.Π. οικ. 2097 (12.01.2024): «Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την κάλυψη θέσεων Διοικητών και Αναπληρωτών Διοικητών Νοσοκομείων», (σελ. 78-επ.) συνάδει προς τις κείμενες αρχές και διατάξεις του Συντάγματος

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Φυσικοθεραπευτών (ΝΠΔΔ) δια του Προέδρου του, έθεσε το ερώτημα εάν οι πρόσθετες προϋποθέσεις, υπό μορφή σχετικών δικαιολογητικών που απαιτούνται για τους υποψηφίους που δεν ανήκουν στον δημόσιο τομέα, ειδικώς για τους ελεύθερους επαγγελματίες, που περιλαμβάνονται στην υπ' αριθμ. Γ4Β/Γ.Π. οικ. 2097 (12.01.2024): «Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την κάλυψη θέσεων Διοικητών και Αναπληρωτών Διοικητών Νοσοκομείων», (σελ. 78-επ.) ευθυγραμμίζονται με τις οικίες συνταγματικές αρχές και διατάξεις.

Η απάντησή μου επί του ως άνω τεθέντος ερωτήματος έχει ως εξής:

Ια. Το περιεχόμενο της υπό κρίση Προκήρυξης με θέμα: «Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την κάλυψη θέσεων των Διοικητών και Αναπληρωτών Διοικητών Νοσοκομείων»

Τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την απόδειξη της βαθμολογούμενης εμπειρίας αναφέρονται αναλυτικά παρακάτω.

1. Η εμπειρία αποδεικνύεται:

- α) με βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα της ημεδαπής για τη χρονική διάρκεια της ασφάλισης ή
- β) με δικαστική απόφαση, από την οποία να προκύπτει το είδος και η χρονική διάρκεια της παροχής εργασίας ή
- γ) με βεβαίωση φορέα του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), από την οποία να προκύπτει το είδος και η χρονική διάρκεια της εμπειρίας ή και
- δ) με βεβαίωση εργοδότη σε περίπτωση παροχής εργασίας στον ιδιωτικό τομέα

Σε περίπτωση απασχόλησης στην αλλοδαπή ισχύουν κατ' αναλογία τα ισχύοντα στην ημεδαπή.

Σε κάθε περίπτωση, ο υποψήφιος πρέπει να δηλώνει, επακριβώς, τη χρονική διάρκεια και το είδος της εμπειρίας του καθώς και τα στοιχεία του εργοδότη, φυσικού προσώπου ή της επωνυμίας της επιχείρησης, αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο προκειμένου να αποδείξει το είδος της παρασχεθείσας εργασίας.

Για την απόδειξη της εμπειρίας σε φορείς του δημόσιου τομέα απαιτείται προσκόμιση βεβαίωσης υπηρεσιακής κατάστασης ή πιστοποιητικό Υπηρεσιακών Μεταβολών, βάσει των στοιχείων του προσωπικού μητρώου του Υπαλλήλου. Ο χρόνος εμπειρίας που δηλώνει ο υποψήφιος πρέπει να συμφωνεί με τον χρόνο που προκύπτει από τα ανωτέρω δικαιολογητικά.

Για τους υποψήφιους που δεν ανήκουν στον δημόσιο τομέα, τα δικαιολογητικά τα οποία απαιτούνται κατά περίπτωση, για την απόδειξη του είδους και της χρονικής διάρκειας της εμπειρίας, είναι τα εξής:

Όταν η εμπειρία έχει αποκτηθεί στην ημεδαπή:

(i) Για τους μισθωτούς:

- Βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού Φορέα, από την οποία προκύπτει η χρονική διάρκεια της ασφάλισης.
- Βεβαίωση του οικείου εργοδότη, από την οποία προκύπτει επακριβώς η χρονική διάρκεια και το είδος της εμπειρίας του καθώς και η τυχόν θέση ευθύνης.

(ii) Για τους ελεύθερους επαγγελματίες:

- Βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού Φορέα, στην οποία αναγράφεται η χρονική διάρκεια της ασφάλισης.
- Μια τουλάχιστον σχετική σύμβαση ή δελτία παροχής υπηρεσιών που καλύπτουν ενδεικτικώς τη χρονική διάρκεια και το είδος της εμπειρίας.

Παράλληλα δε σημειώνεται ότι στην εν λόγω Προκήρυξη (σελ. 65) ορίζεται στον σχετικό Α.3 Πίνακα Πρόσθετων Προσόντων – Απαραίτητα Πρόσθετα Προσόντα: ΚΩΔ.003: «Δεκαετής τουλάχιστον εργασιακή εμπειρία στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα, εκ των οποίων τα πέντε (5) τουλάχιστον έτη είτε στην άσκηση διοίκησης είτε στον τομέα της υγείας, στο δε ΚΩΔ.004: «Οκταετής τουλάχιστον εργασιακή εμπειρία στον δημόσιο ή των ιδιωτικό τομέα».

Εκ των ως άνω κανονιστικών ρυθμίσεων εγείρεται ευλόγως το ερώτημα, εάν και κατά πόσον η πρόσθετη εμπειρία για τους ελεύθερους επαγγελματίες που απαιτεί ο κανονιστικός νομοθέτης για την απόδειξη της σχετικής εμπειρίας τους ως προσόν για την επιλογή και κάλυψη θέσεων Διοικητών και

Αναπληρωτών Διοικητών Νοσοκομείων είναι συμβατή με το πλέγμα των συναφών συνταγματικών αρχών και κανόνων που προεχόντως προστατεύουν τα ατομικά δικαιώματα και το ουσιαστικό περιεχόμενο της αρχής του σύγχρονου Κράτους Δικαίου.

Ιβ. Ερμηνεία των σχετικών όρων – κριτηρίων περί απόδειξης εμπειρίας για τους ελεύθερους επαγγελματίες εκ μέρους του ΑΣΕΠ (Επιτροπή αρ. 42 {Απόφαση Προέδρου} Άρθρου 16 του ν. 5062/2023 – Α' 183)

Στην υποβληθείσα ένσταση κατά σχετικής απόφασης του ΑΣΕΠ, που αφορούσε στην ερμηνεία των διατάξεων αυτών, το ΑΣΕΠ αποφάνθηκε ως εξής:

«Ο ενιστάμενος προβάλλει ότι εσφαλμένα δεν του προσμετρήθηκε η εμπειρία του ως ελεύθερος επαγγελματίας για λόγο μη προσήκουσας απόδειξης κατά τους όρους της πρόσκλησης, καθότι από «συγγνωστή πλάνη» δεν κατέθεσε, σχετικώς, δελτία παροχής υπηρεσιών, τα οποία και συνυποβάλλει, το πρώτον με την υπό κρίση ένσταση. Ο προβαλλόμενος λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, και τούτο διότι: Όπως αιτιολογημένα παρατίθεται στο οικείο πρακτικό (υπ' αρ. 4) που τον αφορά: « Ο ..., ο οποίος μετέχει με τον κωδ.104, δεν διαθέτει τα απαραίτητα πρόσθετα προσόντα, οπότε και **εγγράφεται στον οικείο πίνακα απορριπτέων** για έλλειψη (μη προσήκουσα απόδειξη) της απαιτούμενης 10ετούς συνολικής εμπειρίας (κωδ.003). Πιο συγκεκριμένα, είναι πτυχιούχος Οδοντιατρικής του Παν. Σόφιας (έτος κτήσης 1998), κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στην Οδοντιατρική του Παν. Σόφιας χωρίς ΔΟΑΤΑΠ, οπότε και δεν του αναγνωρίζεται, ενώ διαθέτει άριστη γνώση Αγγλικής (C2) και Βουλγαρικής λόγω πτυχίων. Όσον αφορά στο απαραίτητο πρόσθετο προσόν της εμπειρίας, δηλώνει, καταρχήν, 264 μήνες και 29 ημέρες εκτός θέσης ευθύνης, ως αυτοαπασχολούμενος οδοντίατρος, την οποία όμως δεν αποδεικνύει, καθότι προσκομίζει μόνον βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα (ΤΣΑΥ) και κανένα επιπλέον δικαιολογητικό (σύμβαση ή δελτίο παροχής υπηρεσιών). Επίσης δηλώνει και προσηκόντως αποδεικνύει, εμπειρία σε θέσεις ευθύνης, συνολικά για

80 μήνες και 22 ημέρες, ως εξής: α) 41 μήνες και 10 ημέρες, ως Αναπληρωματικός Διοικητής στο Γ.Ν. Λαμίας (βαθμίδα 4 – πλήρης συνάφεια) και β) 39 μήνες και 12 ημέρες ως Διοικητής στο Γ.Ν. Λαμίας (βαθμίδα 5 – πλήρης συνάφεια). Κατά συνέπεια, πληροί μεν το απαιτούμενο προσόν της 5ετούς εμπειρίας και στην άσκηση διοίκησης και στον τομέα της Υγείας, αλλά όχι και την απαιτούμενη 10ετή τουλάχιστον συνολική εμπειρία (κωδ.003)».

Είναι δε σαφές ότι δεν γίνονται δεκτά εκπροθέσμως υποβληθέντα, με την ένσταση, δικαιολογητικά, συμπληρωματικά ή έστω και διευκρινιστικά των ήδη - εμπρόθεσμα - υποβληθέντα (βλ. και επισήμανση στην οικεία πρόσκληση, σελ. 19: «Αντικατάσταση της αίτησης ή διόρθωση ή υποβολή συμπληρωματικών δικαιολογητικών γίνεται μόνο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αυτών...». Ο ανωτέρω όρος της πρόσκλησης είναι σαφής, ομοίως και οι διατάξεις αυτής περί απόδειξης της εμπειρίας ελεύθερου επαγγελματία, οπότε και δεν δικαιολογείται πλάνη, και άρα δεν υφίσταται «σύγγνωστη πλάνη», όπως αβάσιμα υποστηρίζει ο ενιστάμενος.

Κατά συνέπεια, η υπό κρίση ένσταση απορρίπτεται ως αβάσιμη.»

II. Οι αρχές και οι κανόνες του Συντάγματος που εφαρμόζονται και ισχύουν in concreto

1. Η αρχή της «αξιοκρατικής ισότητας» που πρέπει να διέπει το δίκαιο της επιλογής για την κάλυψη θέσεων στο Δημόσιο και στα ΝΠΔΔ

Σύμφωνα με την πάγια Νομολογία του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου στη Χώρα μας (ενδεικτ. 3182/2006, 2154/2014 κ.ά.), το κανονιστικό περιεχόμενο της συνταγματικής αρχής της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1), επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες.

Ο συνταγματικός αυτός κανόνας δεσμεύει τα συντεταγμένα πολιτειακά όργανα και συγκεκριμένα τόσο τον κοινό νομοθέτη όσο και την κανονιστικώς δρώσα διοίκηση, που εκδίδει κανονιστικές πράξεις μετά από νομοθετική εξουσιοδότηση.

Ως εγγύηση δε, τήρησης του ουσιαστικού περιεχομένου της αρχής της ισότητας, θεωρείται ο δικαστικός έλεγχος ως ασφαλιστική δικλείδα πραγμάτωσης των ουσιαστών συνιστωσών του Κράτους Δικαίου και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας εκάστου με ίσους όρους.

Ειδικότερα, η αποτελεσματική τήρηση της αρχής της ισότητας, υπό την έννοια της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων για την κατάληψη μιας δημόσιας θέσης, συνδέεται αναπόσπαστα με το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους με όρους ισότητας.

Συνεπώς, οι θεσπιζόμενες σχετικές ρυθμίσεις που προδιαγράφουν τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια για την κάλυψη των δημοσίων θέσεων πρέπει να κινούνται εντός των ορίων της τήρησης της αρχής της ισότητας και δη, πρέπει να αποκλείουν την εκδήλως άνιση μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή

παρόμοιες συνθήκες ή την αυθαίρετη εξομοίωση προσώπων που τελούν υπό ουσιασώς διαφορετικές συνθήκες.

Αυτή η «άνιση μεταχείριση» μπορεί να προσλάβει τη «μορφή της εισαγωγής ενός καθαρά χαριστικού μέτρου μη συνδεδεμένου με αξιολογικά κριτήρια» ή της «επιβολής μιας αδικαιολόγητης επιβάρυνσης» ή της «ενιαίας μεταχείρισης προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όμως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια», (ΣτΕ 1286/2012, 239/2025).

Με τον τρόπο αυτόν ο ακυρωτικός δικαστής υιοθετεί πλήρως το ουσιαστικό περιεχόμενο και τις συμπαραδηλώσεις της αρχής της αναλογικής ισότητας, με την αριστοτελική εκδοχή της, αφού δέχεται ότι ο νομοθέτης δεν μπορεί να θεσπίζει διακρίσεις, οι οποίες να είναι αδικαιολόγητες ή αυθαίρετες μεταξύ προσώπων της αυτής κατηγορίας.

Παράλληλα δε, στην εν λόγω διαπλασθείσα Νομολογία, η αρχή της αξιοκρατίας, η οποία απορρέει από το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, υπαγορεύει όπως η πρόσβαση σε δημόσιες θέσεις και αξιώματα πραγματώνεται με κριτήρια που συνάπτονται με προσωπική αξία και ικανότητα των ενδιαφερομένων για την κατάληψή τους.

Προς την κατεύθυνση αυτή, το συνταγματικό δικαίωμα στην αξιοκρατική μεταχείριση, όπως διαμορφώνεται, συνεπάγεται το δικαίωμα του κάθε υποψηφίου να κριθεί και να συγκριθεί με αντικειμενικά και απρόσωπα κριτήρια, βάσει των οποίων δύναται να συνεχθεί η αξία του.

Έτσι στο πλαίσιο αυτό, (ενν. στο δίκαιο των προσλήψεων και της επιλογής σε δημόσιες θέσεις) η αξιοκρατία νοείται ως ειδικότερη έκφανση του δικαιώματος της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, στον βαθμό που το δικαίωμα αυτό υποδηλώνει την ελευθερία του καθενός να αναπτύσσει ανεμπόδιστα τις ικανότητες και τις ιδιότητες που συνθέτουν και συγκροτούν την προσωπικότητά του.

Ως εκ τούτου, από το κανονιστικό περιεχόμενο του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος συνάγεται ότι, θεμελιώνεται και ένα ατομικό δικαίωμα, εκτός από συνταγματική αρχή, που απαιτεί και αξιώνει την ανάδειξη, καλλιέργεια και αναγνώριση της προσωπικής αξίας του καθενός, που έγκειται στη δυνατότητά του να κριθεί και να συγκριθεί με αντικειμενικά κριτήρια, προκειμένου να καταλάβει μια θέση στο Δημόσιο, η οποία συνδέεται με συγκεκριμένα καθήκοντα και λειτουργικές προδιαγραφές.

Εν προκειμένω, όπως περιέχεται στην αρ. πρωτ. Γ4Β/Γ.Π. οικ. 2097 (12.01.2024), με θέμα: «Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την κάλυψη θέσεων Διοικητών και Αναπληρωτών Διοικητών Νοσοκομείων», για την απόδειξη της βαθμολογούμενης εμπειρίας με την προσκόμιση των απαραίτητων δικαιολογητικών, καθίσταται προφανές η διάκριση, ως προς το θέμα αυτών των υποψηφίων σε δύο κατηγορίες, ήτοι: α. των απασχολούμενων στον Δημόσιο Τομέα και β. στους μη ανήκοντες στον Δημόσιο Τομέα (με περαιτέρω διαχωρισμό σε μισθωτούς και ελεύθερους επαγγελματίες).

Ειδικότερα, ενώ για την πρώτη κατηγορία, η κανονιστικώς δρώσα διοίκηση θεωρεί ότι η εμπειρία αποδεικνύεται με τέσσερις (4) εναλλακτικούς τρόπους, αντίθετα για τη δεύτερη κατηγορία (ιδίως για τους ελεύθερους επαγγελματίες) επιτάσσει ότι η αποδεικνυόμενη εμπειρία υποδηλώνεται με:

«α. Βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα, στην οποία αναγράφεται η χρονική διάρκεια της ασφάλισης, καθώς και

β. Μία τουλάχιστον σχετική σύμβαση ή δελτία παροχής υπηρεσιών που καλύπτουν ενδεικτικώς τη χρονική διάρκεια και το είδος της εμπειρίας.»

Υπογραμμίζεται δε, ότι η προφανής αυτή διάκριση δεν θεμελιώνεται σε συγκεκριμένο δικαιολογητικό λόγο που να την επιτρέπει και ούτε μπορεί να συναχθεί από τη φύση των καθηκόντων της συγκεκριμένης υπό κάλυψη θέσης, δηλαδή από τη «φύση του πράγματος».

Καθίσταται, ως εκ τούτου αναμφισβήτητη η διαμόρφωση δύο «κατηγοριών» υποψηφίων, η οποία ουδόλως εναρμονίζεται με το εννοιολογικό και κανονιστικό περιεχόμενο, όπως αναπτύχθηκε ανωτέρω, της συνταγματικής αρχής της «αξιοκρατικής ισότητας».

2. Το δικαίωμα της ίσης πρόσβασης για την κάλυψη των δημοσίων θέσεων

Ως ειδική έκφανση της αρχής της ισότητας θεωρείται τόσο από τη θεωρία όσο και από τη νομολογία, το δικαίωμα της ίσης πρόσβασης των Ελλήνων πολιτών για την κάλυψη των δημοσίων θέσεων και την εν γένει στελέχωση του δημοσίου τομέα.

Το δικαίωμα αυτό κατοχυρώνεται στη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία: «μόνο Έλληνες πολίτες είναι δεκτοί σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες, εκτός από τις εξαιρέσεις που εισάγονται με ειδικούς νόμους».

Το εννοιολογικό περιεχόμενο του δικαιώματος αυτού συντίθεται από τρία (3) διακριτά στοιχεία, ήτοι:

- α. την εγγύηση της ίσης πρόσβασης για όλους πολίτες με κριτήριο την «υποκειμενική» αξία, δηλαδή τα προσόντα (τυπικά και ουσιαστικά του καθενός υποψηφίου),
- β. την εγγύηση της ποιότητας της πρόσληψης υπό την έννοια της προσφορότητας της, της καταλληλότητάς της για την κάλυψη των αναγκών της υπηρεσίας,
- γ. τον αποκλεισμό κάθε είδους αθέμιτης διάκρισης ως προς την πρόσβαση για την κάλυψη των δημοσίων θέσεων.

Από τη συρροή και των τριών αυτών στοιχείων που συνθέτουν τη δομή, τον πυρήνα του εν λόγω δικαιώματος συνάγεται, ότι ενώ οι «υποκειμενικές προϋποθέσεις» αφορούν στον καθορισμό των βαθμολογούμενων προσόντων που διαθέτουν οι υποψήφιοι και εγγράφονται στις προσωπικές ικανότητες (γνώσεις, δεξιότητες, εμπειρία, εργατικότητα, συνεργασιμότητα, κ.λπ.), οι «αντικειμενικές» αφορούν στον τρόπο που οργανώνεται ένας διαγωνισμός ή μια διαδικασία επιλογής.

Στο στάδιο, ειδικότερα της «επιλεξιμότητας» ή του «παραδεκτού» των υποψηφιοτήτων, αναδεικνύονται τα ζητήματα: εάν είναι επαρκώς διευρυμένος ο κύκλος των διαγωνιζομένων ή ορισμένοι αποκλείονται αυθαίρετα εξ αρχής, εάν όλοι προσέρχονται με τα ίδια εφόδια στον διαγωνισμό ή κάποιοι εκκινούν από ευνοϊκότερη θέση και γενικότερα εάν διασφαλίζεται η ισότητα των υποψηφίων κατά το σημείο εκκίνησης μιας ανταγωνιστικής διαδικασίας.

Συνεπώς η πρόβλεψη, όπως *in concreto* διαπιστώνεται, επιπροσθέτων περισσότερων δικαιολογητικών, που αφορούν στην απόδειξη της εμπειρίας από μια συγκεκριμένη κατηγορία υποψηφίων (εν προκειμένω από τους ελεύθερους επαγγελματίες), προσβάλλει ανεπιφύλακτα το κανονιστικό περιεχόμενο του δικαιώματος της ίσης πρόσβασης των Ελλήνων πολιτών για την επιλογή των προσώπων που θα στελεχώσουν τις υπηρεσίες του Δημοσίου Τομέα.

3. Η πρόβλεψη για τη συνδρομή περισσότερων δικαιολογητικών για την απαιτούμενη εμπειρία πρέπει να εναρμονίζεται με την αρχή της αναλογικότητας

Η καθολική εφαρμογή και διεύρυνση του ουσιαστικού περιεχομένου σε συνδυασμό με την εννοιολογική αποσαφήνιση της αρχής της αναλογικότητας τόσο από τη Νομολογία των διεθνών δικαιοδοτικών οργάνων (ΕΔΔΑ) όσο και των ημεδαπών (ιδίως του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά τη ρητή κατοχύρωση της αρχής στην αναθεώρηση του 2001 {άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος}, αναγορεύει πλέον την εν λόγω αρχή σε κανονιστικό θεμέλιο για την αξιολόγηση των κριτηρίων και των προσόντων επιλογής στις δημόσιες διαδικασίες επιλογής.

Υπό το κανονιστικό πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, (της ευλόγως συνάφειας και εσωτερικής αλληλουχίας μέσου – σκοπού), τα κριτήρια – προσόντα που θεσπίζονται πρέπει να τελούν σε άμεση σχέση όχι μόνο με τον σκοπό που επιδιώκει ο νομοθέτης, όπως είναι η αξιοκρατική στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών για την πληρέστερη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, αλλά και με τα προσόντα των υποψηφίων (τυπικά και ουσιαστικά), καθώς και με το αντικείμενο της προς κάλυψη θέσης.

Ο διενεργούμενος έλεγχος με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας συναρτάται τόσο με την αρχή της ισότητας, καθώς «η επιλεγόμενη ρύθμιση» πρέπει να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας (ΣτΕ 2396/2004), αποκλείοντας όλες τις μορφές «άνισης μεταχείρισης» είτε πρόκειται για την εισαγωγή ενός «καθαρά χαριστικού μέτρου μη συνδεόμενου με αξιολογικά κριτήρια» είτε «για την ενιαία μεταχείριση προσώπων», που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια, (ενδεικτικά ΣτΕ 1252/2003, 2820/1999 κ.ά.).

Εν προκειμένω, η ρύθμιση για προσκόμιση επιπλέον δικαιολογητικών για τους ελεύθερους επαγγελματίες δεν δικαιολογείται (ως ιδιαίτερη, ειδική ρύθμιση) υπό

το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας στον βαθμό που δεν θεμελιώνεται στο ιδιαίτερο αντικείμενο της προς κάλυψη θέσης, που να επιτρέπει και να καθιστά επιβεβλημένη τη συγκεκριμένη «διάκριση», «άνιση μεταχείριση» μεταξύ των υποψηφίων σε δύο κατηγορίες.

4. Η «εν τοις πράγμασι» αδυναμία δελτίων παροχής υπηρεσιών εκ μέρους των ελεύθερων επαγγελματιών, λόγω της υφιστάμενης φορολογικής νομοθεσίας, καθώς και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπό κρίση προκήρυξη για την κάλυψη θέσεων Διοικητών και Υποδιοικητών Νοσοκομείων, η εμπειρία αποδεικνύεται:

«ii. Για τους ελεύθερους επαγγελματίες:

{...Μια τουλάχιστον σχετική σύμβαση ή δελτία παροχής υπηρεσιών που καλύπτουν ενδεικτικώς τη χρονική διάρκεια και το είδος της εμπειρίας}.

Τούτο σημαίνει ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες πρέπει εκτός από τη Βεβαίωση του οικείου Ασφαλιστικού Φορέα, να προσκομίσουν και τα σχετικά δελτία παροχής υπηρεσιών, που καλύπτουν ενδεικτικώς τη χρονική διάρκεια και το είδος της εμπειρίας.

Αυτό δε, χρονικά συνεπάγεται ότι για τους υποψηφίους με ΚΩΔ.003 δεκαετή τουλάχιστον εργασιακή εμπειρία και για τους αντίστοιχους με ΚΩΔ.004 οκταετή τουλάχιστον εργασιακή εμπειρία.

Σύμφωνα, όμως με τις κείμενες φορολογικές διατάξεις που προβλέπουν τον χρόνο παραγραφής των φορολογικών υποχρεώσεων, καθώς και της «περαίωσης» εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων (και προβλέπονται στο Κ.Β.Σ., στον Κ.Φ.Δ., στον Κ.Φ.Α.Σ. σε συνδυασμό με την πάγια Νομολογία του ΣτΕ, τα φορολογικά βιβλία και στοιχεία των ελεύθερων επαγγελματιών μπορούν να καταστραφούν με το πέρας της πενταετίας.

Συνεπώς, οι υποψήφιοι που ανήκουν στην κατηγορία των ελεύθερων επαγγελματιών πρέπει να αναζητήσουν φορολογικά στοιχεία – παραστατικά (εν προκειμένω δελτία παροχής υπηρεσιών) πέραν της πενταετίας (δεκαετία και

οκταετία αντίστοιχα), δηλαδή πέραν της προβλεπόμενης πενταετίας για την τήρηση και αρχειοθέτηση αυτών.

Επιπροσθέτως δε, τα αντίστοιχα δελτία δεν διαφυλάσσονται ούτε και στα αρχεία – μητρώα των φορολογικών υπηρεσιών.

Ως εκ τούτου, καθίστανται προφανής το «εν τοις πράγμασι» ανέφικτο της προσκόμισης και κατάθεσης των φορολογικών αυτών στοιχείων εξαιτίας της υφιστάμενης φορολογικής νομοθεσίας.

Παράλληλα δε, η προσκόμιση και κατάθεση των εν λόγω παραστατικών εκ μέρους των υποψηφίων θίγουν και τον πυρήνα του δικαιώματος της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και μάλιστα τον απώτερο πυρήνα αυτού, δηλαδή, την προστασία των «ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων», που αφορούν στην υγεία, αφού στα εν λόγω δελτία καταγράφονται τόσο τα προσωπικά στοιχεία του πελάτη – ασθενούς όσο και το συγκεκριμένο πρόβλημα υγείας.

Συμπέρασμα:

Εκ των ως άνω εκτεθέντων, αναδεικνύεται με ενάργεια το ζήτημα της διαμόρφωσης δύο κατηγοριών υποψηφίων, το οποίο συνιστά ιδιαζόντως άνιση μεταχείριση, γεγονός που αντίκειται ευθέως στο ουσιαστικό περιεχόμενο της αρχής και του δικαιώματος της «αξιοκρατικής ισότητας», καθώς και στο δικαίωμα της ίσης πρόσβασης για την κάλυψη των συγκεκριμένων δημοσίων θέσεων.

Παράλληλα δε, καταδεικνύεται η μη δικαιολόγηση της συγκεκριμένης ρύθμισης που αφορά στους ελεύθερους επαγγελματίες ενόψει της αρχής της αναλογικότητας.

Για τους λόγους αυτούς επιβάλλεται η άμεση παρέμβαση του κανονιστικού νομοθέτη για την κατάργηση της εν λόγω ρύθμισης, που απαιτεί από τους ελεύθερους επαγγελματίες για την απόδειξη της εμπειρίας τους επιπρόσθετα δικαιολογητικά για την αποκατάσταση της αξιοκρατικής ισότητας, η οποία στην προκειμένη περίπτωση ταυτίζεται με την πραγμάτωση του δημοσίου συμφέροντος.

Ο Γνωμοδοτών

Καρούσος - Φιλίππου Διονύσης

Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής

Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο

A.M. 1909/Δ.Σ.Π.

Μεσολογγίου 26, Άλιμος

Email: filippoudio@gmail.com

Τηλ. Επικοινωνίας: 6944374379

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΡΟΥΣΟΣ - ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΜ 1909/Δ.Σ.Π.
ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝ/ΜΑΡΟΥ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 26 ΤΚ: 17456 ΑΛΙΜΟΣ
ΑΦΜ: 024327236 - ΔΟΥ: ΓΛΑΦΚΙΑΣ
ΤΗΛ: 6944374379 - 210 520 5227
email: filippoudio@gmail.com